

LVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om nogle midlertidige Forandringer i Lov af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 12te Juni 1879).

Nærværende Lovforslags §§ 1 og 2 søge at raade Bod paa den forhaandenværende store Mangel paa Tilgang af Befalingsmænd ved Hæren. Skjøndt det indeholder en Fravigelse fra de Principer, hvorefter de paagjældende Forhold bleve søgte ordnede ved Hærloven, have alle Sider af de tidligere Hæruvalg sluttet sig til disse nye Forslag, forsaavidt som de agtedes gennemførte i Forbindelse med den samlede Revision af Hærorrdningen. Naar Forslagene nu fremtræde uden den nævnte Forbindelse, skal Udvalgets Mindretal (S. Andersen, Bernsen, Bøffen, Solstein og Stenbæk) ikke modsætte sig deres videre Fremme, forsaavidt der ved Siden heraf samtidig kan gennemføres nogle andre Punkter af Hærorrdningen, hvorpaa Folkethingets Flertal nu antages at sætte særlig Pris. Der er iaar gennemført en Lov om en Indskrænkning af Veirtiden til 30 Dage, imod at der foretages en længere udgaaende Kantonementsøvelse. Det er fra forskjellige Sider fremhævet, at denne Øvelse, udført paa den Tid af Aaret, da Leiren hidtil har været etableret, medfører betydelige Ulemper og neppe vil afgive noget praktisk Vidnesbyrd om Kantonementsøvelsens virkelige Betydning. Et saadant vil først kunne foreligge, naar de nævnte Øvelser foretages i September Maaned, saaledes som man ogsaa tidligere fra alle Sider i Hæruvalgene har været enig om. Naar ved Siden heraf den første Udbannelsestid for Rekrutterne i Overensstemmelse med et tidligere Regjeringsforslag forkortes med en Maaned, vil alt Mandstabet — undtagen det, der skal ligge til Vintertjeneste — blive at hjempermittere 1ste Oktober og kan saaledes deltage i det trable Østeraarsarbejde. Den Del af Mandstabet, der ligger til Vintertjeneste i 9 Maaned, vil være at hjempermittere 1ste Juli og kan saaledes være hjemme i de to Høstmaaned, Juli og August, inden Gjenindkaldelsen til Østeraarsøvelserne i September.

Udvalgenes Betænkninger.

Et Mindretal (Berg og J. Sørensen) savner en nøjagtig Fremstilling af, i hvilke Aargange de stedfindende Balancer i det værnepligtige Befalingsmandstabs findes, samt en nyere Udvikling af den Betydning, de forandrede økonomiske Forhold allerede have havt og sandsynligvis yderligere ville faae paa Tilgangen til Befalingsmandsklassen, ligesom det heller ikke vilde være overflødig nærmere at kjende de Betingelser, som Krigsbestyrelsen eller de paagjældende Afdelingschefer ved deres Indstillinger fastsætte for at bistaa den eventuelt tilstedeværende Uttraa hos Værnepligtige til at gaa navnlig Officeraveien, idet man ikke sjældent kan møde den Anstuelse, at Krigsbestyrelsen ved i denne Henseende at gjøre Hensyn gjældende, som mindre ere militære end sociale, selv ikke er uden Skyld i den hidtilværende Mangel paa Tilgang. Da det mindre kan eller i alt Fald efter Mindretallets Formening bør være Lovforslagets Diemed at søge bødet paa Mangel af Befalingsmænd i de tidligere Aargange, end herefter at søge Tilgangen holdt oppe paa det for enhver Aargang beregnede Antal, hvorefter de tilstedeværende Ulemper efterhaanden ville forsvinde, forekommer det Mindretallet, at man ved en nøie Overveelse af de nævnte Oplysninger vilde komme til et tilnærmelsesvis rigtigt Skjøn over, om og i bekræftende Fald i hvilken Udstrækning det vilde være nødvendigt at træffe ekstraordinære Forholdsregler udover de i Hærloven foreskrevne ordinære, for herefter at naae den beregnede aarlige Tilgang af Befalingsmænd. Dernæst vilde det være at undersøge, om dette Diemed skulde søges naaet ved en permanent væsentlig Forandring i det hidtil Bestaaende paa den i Lovforslaget angivne Maade, i hvilket Fald Udgifterne ved og de nærmere Bestemmelser for de foreslaaede særlige Stoler maatte angives, eller om der ikke maatte vise sig en hensigtsmæssigere, for